

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

2161 *Reial decret 67/2010, de 29 de gener, d'adaptació de la legislació de prevenció de riscos laborals a l'Administració General de l'Estat.*

La Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, fonamentalment a través dels articles 31.1, 34.3 i 35.4, i la disposició addicional quarta del Reial decret 39/1997, de 17 de gener, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis de prevenció, van preveure al seu moment la necessitat de regular, a través d'una normativa específica per a les administracions públiques, determinades qüestions com ara els drets de participació i representació, l'organització dels recursos necessaris per al desenvolupament de les activitats preventives, la definició de funcions i nivells de qualificació del personal que les porti a terme i l'establiment d'instruments de control adequats que substituïen les obligacions en matèria d'auditories, contingudes en el capítol V de l'esmentat Reglament dels serveis de prevenció, que no són aplicables a les administracions públiques.

Al compliment d'aquest mandat en l'Administració General de l'Estat va respondre el Reial decret 1488/1998, de 10 de juliol, d'adaptació de la legislació de prevenció de riscos laborals a l'Administració General de l'Estat.

Durant el temps transcorregut des de la promulgació del Reial decret esmentat s'han produït, tanmateix, importants modificacions a la normativa general de prevenció de riscos laborals, que han de ser traslladades a l'àmbit de l'Administració General de l'Estat. Entre aquestes s'ha de citar la Llei 54/2003, de 12 de desembre, de reforma del marc normatiu de la prevenció de riscos laborals, que aprofundeix en la necessitat d'integrar l'activitat preventiva en les organitzacions i estableix l'obligatorietat d'elaborar plans de prevenció com a mitjà per aconseguir la integració; la Llei 31/2006, de 18 d'octubre, sobre implicació dels treballadors en les societats anònimes i cooperatives europees, per la qual es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 3 de la Llei de prevenció de riscos laborals i s'afegeix una disposició addicional novena bis relativa al personal militar, de manera que es tanca definitivament el contenciós amb la Comissió Europea respecte a l'àmbit d'aplicació de la Llei esmentada, àmbit que afecta directament l'Administració General de l'Estat; el Reial decret 171/2004, de 30 de gener, pel qual es desplega l'article 24 de la Llei de prevenció de riscos laborals referit a la coordinació d'activitats empresarials; i el Reial decret 604/2006, de 19 de maig, pel qual es modifica el Reglament dels serveis de prevenció, en el qual es despleguen les previsions de la Llei 54/2003, abans esmentada, en qüestions com ara el pla de prevenció, l'obligatorietat de la presència de recursos preventius en determinades feines o les auditories de prevenció. Totes afecten de manera directa els continguts del Reial decret 1488/1998 i requereixen, per tant, una nova adaptació d'aquesta normativa.

En paral·lel, durant aquest període també s'ha desplegat determinada normativa de prevenció de riscos laborals aplicable a col·lectius específics dins de l'Administració General de l'Estat, com ara el Reial decret 1932/1998, d'11 de setembre, aplicable a les relacions de treball del personal laboral i els funcionaris civils que presten serveis en establiments dependents de l'Administració militar; i els reials decrets 179/2005, de 18 de febrer, i 2/2006, de 16 de gener, aplicables respectivament al cos de la Guàrdia Civil i al Cos Nacional de Policia, que han de ser recollits en un plantejament general coordinat. Finalment, s'ha d'esmentar el Reial decret 1755/2007, de 28 de desembre, de prevenció de riscos laborals del personal militar de les Forces Armades i de l'organització dels serveis de prevenció del Ministeri de Defensa.

En un altre àmbit, s'han produït igualment modificacions en la normativa sobre òrgans de representació, recollides en el seu conjunt a la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, en el marc del qual s'ha de desplegar el nou Reial decret que ens

ocupa, en particular pel que fa a la Comissió Tècnica de Prevenció de Riscos Laborals, dependent de la Mesa General de Negociació de l'Administració General de l'Estat, regulada per l'article 36.3 de l'esmentat Estatut, i que es configura com l'òrgan específic de participació i negociació en aquesta matèria.

D'altra banda, s'ha de destacar que la promulgació del Reial decret 1488/1998 va suposar la primera norma aplicable a l'Administració General de l'Estat, en el seu conjunt, en matèria de prevenció de riscos laborals, atès que fins a la Llei de prevenció aquesta normativa només era aplicable al personal laboral. Això implica que durant aquest període ha estat necessari dissenyar i posar en marxa tota la infraestructura i els recursos necessaris, sense una experiència prèvia; experiència que s'ha acumulat durant els anys de vigència de la norma i que aconsella introduir diverses millores a través d'un nou Reial decret a fi d'aconseguir-ne la màxima aplicabilitat i eficàcia.

S'ha de tenir en compte, finalment, referent a això, el que l'«Estratègia espanyola de seguretat i salut en el treball 2007-2012», aprovada en Consell de Ministres el 29 de juny de 2007, indica a la introducció, que «les administracions públiques, en la seva condició d'ocupadors, han de fer plenament efectiu el dret dels empleats públics a rebre protecció eficaç en matèria de seguretat i salut en el treball, tal com reconeix la recent Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, per a la qual cosa les administracions públiques han de complir també el que s'exigeix a les empreses en l'àmbit privat, això és: aconseguir un millor i més eficaç compliment de la normativa de prevenció de riscos laborals, millorar l'eficàcia i qualitat de les activitats preventives i enfortir i afavorir la implicació dels empleats públics en la millora de la seguretat i la salut en el treball», i afegeix més endavant, en el capítol dedicat al diagnòstic de la situació, que «l'aplicació de la normativa de prevenció de riscos laborals als empleats públics ha presentat insuficiències que s'han de corregir».

Precisament, l'objectiu principal d'aquest Reial decret consisteix a corregir les dites deficiències i millorar l'eficàcia de l'actuació preventiva de l'Administració General de l'Estat.

Aquest Reial decret s'ha sotmès a consulta de les organitzacions sindicals i té la conformitat de la Comissió Nacional de Seguretat i Salut en el Treball.

En virtut de tot això, a proposta de la ministra de la Presidència i del ministre de Treball i Immigració, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 29 de gener de 2010,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

L'objecte del present Reial decret és l'adaptació a l'Administració General de l'Estat de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, i les seves normes de desplegament, així com del Reial decret 39/1997, de 17 de gener, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis de prevenció, partint de la integració de la prevenció en el conjunt de les seves activitats i decisions i la potenciació dels seus recursos propis, i adequant el seu contingut a les seves peculiaritats organitzatives i de participació del personal al seu servei.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. La present disposició és aplicable a l'Administració General de l'Estat i als organismes públics que hi estan vinculats o en depenen que tinguin personal funcionari o estatutari al seu servei, tinguin o no tinguin, a més, personal laboral. En cas que existeixin els dos tipus de personal, les previsions són aplicables igualment a tots dos.

2. En els establiments penitenciaris, les activitats les característiques de les quals justifiquin una regulació especial han de ser objecte d'adaptació de conformitat amb l'article 3.3 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre.

3. No és aplicable la Llei 31/1995, de 8 de novembre, segons el que disposa el seu article 3.2, en les activitats les particularitats de les quals ho impedeixin, en l'àmbit de les funcions públiques de:

- a) Policia, seguretat i resguard duaner.
- b) Serveis operatius de protecció civil i peritatge forense en els casos de greu risc, catàstrofe i calamitat pública.
- c) Forces armades i activitats militars de la Guàrdia Civil.

4. A les funcions que realitzin els membres del cos de la Guàrdia Civil i els funcionaris del Cos Nacional de Policia, que no presentin característiques exclusives de les activitats de policia, seguretat, resguard duaner i serveis operatius de protecció civil, els és aplicable la normativa general sobre prevenció de riscos laborals, amb les peculiaritats que estableix per a l'Administració General de l'Estat aquest Reial decret i les que contenen els reials decrets 179/2005, de 18 de febrer, i 2/2006, de 16 de gener, respectivament per a la Guàrdia Civil i la Policia Nacional.

Així mateix, la normativa general sobre prevenció de riscos laborals és igualment aplicable als membres del servei de vigilància duanera, quan realitzin activitats les peculiaritats de les quals no ho impedeixin.

5. Als centres i establiments militars és aplicable la normativa general amb les peculiaritats que preveuen els apartats següents:

a) El que preveu el Reial decret 1932/1998, d'11 de setembre, en l'àmbit de les relacions de treball del personal laboral i els funcionaris civils que presten serveis en establiments dependents de l'Administració militar.

b) Per al personal militar i membres del cos de la Guàrdia Civil que prestin serveis en l'àmbit del Ministeri de Defensa, el que preveuen els capítols III, V i VII de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, s'aplica d'acord amb el Reial decret 1755/2007, de 28 de desembre, de prevenció de riscos laborals del personal militar de les Forces Armades i de l'organització dels serveis de prevenció del Ministeri de Defensa.

6. En els serveis operatius de protecció civil i peritatge forense en els casos de greu risc, catàstrofe i calamitat pública l'exclusió únicament s'entén als efectes d'assegurar el bon funcionament dels serveis indispensables per a la protecció de la seguretat, de la salut i l'ordre públic en circumstàncies d'excepcional gravetat i magnitud, i la resta d'activitats queden a l'empara de la normativa general de prevenció de riscos laborals.

Article 3. *Integració de l'activitat preventiva. Pla de prevenció de riscos laborals.*

1. L'activitat preventiva que ha de realitzar cada departament o organisme públic afectats per aquest Reial decret s'ha d'integrar en el seu corresponent sistema general de gestió, en els termes que estableixen els apartats 1 i 2 de l'article 1 del Reial decret 39/1997, de 17 de gener.

2. El pla de prevenció de riscos laborals és l'eina a través de la qual s'ha d'integrar l'activitat preventiva dels departaments i organismes públics en el seu sistema general de gestió, en els termes que estableix l'article 2 del Reial decret 39/1997, de 17 de gener.

3. El pla de prevenció de riscos laborals s'ha de reflectir en un document que s'ha de conservar a disposició de l'autoritat laboral, de les autoritats sanitàries i dels representants dels treballadors, i ha d'incloure, amb l'amplitud adequada a la dimensió i característiques de cada departament o organisme públic, els elements següents:

a) La identificació del departament o organisme públic, de la seva activitat, el nombre i característiques dels centres de treball i el nombre de treballadors i les seves característiques amb rellevància en la prevenció de riscos laborals.

b) L'estructura organitzativa del departament o organisme públic, identificant les funcions i responsabilitats que assumeix cadascun dels seus nivells jeràrquics i les respectives vies de comunicació entre aquests, en relació amb la prevenció de riscos laborals.

c) La identificació, si s'escau, dels diferents processos de treball, les pràctiques i els procediments organitzatius existents en el departament o organisme, en relació amb la prevenció de riscos laborals.

d) L'organització de la prevenció en el departament o organisme, indicant la modalitat preventiva elegida i els òrgans de representació existents.

e) La política, els objectius i les metes que en matèria preventiva pretén assolir el departament o organisme, així com els recursos humans, tècnics, materials i econòmics dels quals ha de disposar a aquest efecte.

4. Segons estableix l'article 2.3 del Reial decret 39/1997, de 17 de gener, l'avaluació de riscos laborals i la planificació de l'activitat preventiva, com a instruments essencials per a la gestió i aplicació del pla de prevenció de riscos laborals, s'han de realitzar en la forma general que determina l'article 16 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, i quan escaigui s'han de considerar les previsions que estableixen els seus articles 25, 26 i 27, d'acord amb el capítol II del Reial decret esmentat 39/1997, de 17 de gener.

Article 4. *Participació i representació.*

1. Amb caràcter general i sense detriment del que estableix la normativa específica aplicable als col·lectius que s'esmenten a l'article 2, apartats 2 a 5, d'aquest Reial decret, corresponen:

a) A les juntes de personal, comitès d'empresa, delegats de personal i representants sindicals, les funcions a les quals es refereix l'article 34.2 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre.

b) Als delegats de prevenció, les competències i facultats que estableix l'article 36 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre.

c) Als comitès de seguretat i salut, les competències i facultats que estableix l'article 39 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre.

2. La Comissió Tècnica de Prevenció de Riscos Laborals, dependent de la Mesa General de Negociació de l'Administració General de l'Estat, regulada per l'article 36.3 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, és l'òrgan específic de participació i negociació de les organitzacions sindicals en matèria de prevenció de riscos laborals, segons estableix l'article 37 de l'esmentat Estatut bàsic.

3. En l'àmbit de cada departament o organisme públic, quan aquests ho acordin i sempre que hi hagi més d'un comitè de seguretat i salut, poden existir comissions de prevenció de riscos laborals que, si s'escau, s'han de constituir o adaptar, si ja estan constituïdes, d'acord amb els criteris generals d'ordenació de meses de negociació que estableix la Llei 7/2007, de 12 d'abril.

Article 5. *Delegats de prevenció.*

1. Els delegats de prevenció són designats pels representants del personal amb presència en els àmbits dels òrgans de representació del personal i, d'una banda, entre els funcionaris que siguin membres de la junta de personal corresponent i, de l'altra, entre els representants del personal laboral membres del comitè d'empresa o delegats de personal; es pot acordar un altre sistema de designació de conformitat amb el que preveu l'article 35.4 de la Llei 31/1995, de prevenció de riscos laborals.

L'acord per utilitzar, si s'escau, altres sistemes de designació dels delegats de prevenció l'ha d'adoptar la Comissió Tècnica de Prevenció de Riscos Laborals.

2. El nombre dels delegats de prevenció que poden ser designats per a cadascun dels dos col·lectius de personal s'ha d'ajustar a l'escala que estableix l'article 35.2 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre.

3. Cada departament o organisme públic, així com les delegacions i subdelegacions del Govern competents, han d'acreditar de forma individualitzada els delegats de prevenció,

amb la finalitat de facilitar l'exercici de les seves tasques, una vegada comunicat el seu nomenament.

4. Els delegats de prevenció, sigui quin sigui el sistema pel qual hagin estat designats, tenen les competències i facultats que els atribueix l'article 36 de l'esmentada Llei 31/1995 i tenen, en l'exercici de les seves funcions, les garanties que estableix a l'efecte a l'article 37 de la Llei esmentada.

5. El temps utilitzat pels delegats de prevenció per a l'exercici de les competències i facultats esmentades ha de ser considerat com d'exercici de funcions de representació, als efectes d'utilització del crèdit d'hores mensuals retribuïdes que preveuen el paràgraf d) de l'article 68 de l'Estatut dels treballadors i el paràgraf d) de l'article 41 de la Llei 7/2007, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, i l'article 10.3 de la Llei orgànica de llibertat sindical.

S'ha de considerar, en tot cas, com a temps de treball efectiu, sense imputació al crèdit horari, el corresponent a les reunions del comitè de seguretat i salut i a qualssevol altres convocades per l'Administració en matèria de prevenció de riscos laborals, així com el destinat a les visites previstes en els paràgrafs a) i c) de l'article 36.2 de la Llei 31/1995, de prevenció de riscos laborals.

6. Els òrgans competents han de proporcionar als delegats de prevenció els mitjans i la formació en matèria preventiva que siguin necessaris per a l'exercici de les seves funcions, una vegada consultats els representants del personal.

La formació l'ha de facilitar l'Administració pels seus propis mitjans o mitjançant concert amb organismes, entitats especialitzades en la matèria o organitzacions sindicals acreditades.

El temps dedicat a la formació ha de ser considerat com a temps de treball efectiu a tots els efectes.

7. La Comissió Tècnica de Prevenció de Riscos Laborals, si s'escau, pot proposar altres figures o àmbits de representació per als delegats de prevenció, en el marc de les estratègies espanyola i europea vigents en cada moment en aquesta matèria.

Article 6. *Comitè de Seguretat i Salut.*

1. El Comitè de Seguretat i Salut és l'òrgan paritari i col·legiat de participació, destinat a la consulta regular i periòdica de les actuacions de l'Administració General de l'Estat i dels organismes públics inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret, en matèria de prevenció de riscos laborals. El comitè està format pels delegats de prevenció designats de conformitat amb l'article 5 del present Reial decret i per representants de l'Administració en un nombre no superior al de delegats.

L'Administració ha de facilitar als seus representants al comitè de seguretat i salut una formació específica en matèria de prevenció de riscos laborals adequada a les seves funcions i competències.

2. Amb caràcter general, en cada província s'ha de constituir un comitè de seguretat i salut, dependent de la subdelegació del Govern, i els titulars dels serveis no integrats han de prestar tota la col·laboració que necessitin els subdelegats del Govern per facilitar-ne la constitució.

Tanmateix, es pot constituir un comitè de seguretat i salut en un servei no integrat o delegació d'un organisme públic, quan tingui 50 o més empleats públics a la província, de conformitat amb els articles 34.3 i 38.2 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre.

A les províncies en què existeixin edificis de serveis múltiples es pot constituir un únic comitè de seguretat i salut per edifici.

3. Per facilitar el compliment del que preveu l'article 34.3.c) de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, correspon a la Direcció General de la Funció Pública elaborar criteris aplicables a la constitució, modificació i funcionament dels diferents comitès existents en una província; criteris que s'han de presentar a la Comissió Tècnica de Prevenció de Riscos Laborals.

4. En les reunions del comitè de seguretat i salut poden participar, amb veu però sense vot, els delegats sindicals, els assessors sindicals, si s'escau, i els responsables tècnics de prevenció en l'àmbit corresponent. Els responsables tècnics esmentats, en

conseqüència, no poden formar part del comitè com a representants exclusius de l'Administració.

En les mateixes condicions hi pot participar el personal que tingui una especial qualificació o informació respecte de qüestions concretes que es debatin en aquest òrgan i tècnics en prevenció aliens a l'Administració General de l'Estat, sempre que així ho sol·liciti alguna de les representacions del comitè.

5. El comitè de seguretat i salut es reuneix trimestralment i sempre que ho sol·liciti alguna de les representacions en aquest. El comitè de seguretat i salut ha d'adoptar les seves pròpies normes de funcionament.

6. Els departaments i organismes públics que tinguin diversos centres de treball dotats de comitè de seguretat i salut poden acordar amb el seu personal la creació d'un comitè intercentres, amb les funcions que l'acord li atribueixi.

Article 7. *Serveis de prevenció.*

1. En compliment del deure de prevenció de riscos professionals, els òrgans competents han de determinar, amb la consulta prèvia amb els representants del personal i en funció de l'estructura organitzativa i territorial dels seus organismes, així com del tipus de riscos presents en aquests i la seva incidència en els empleats públics, la modalitat d'organització dels recursos necessaris per a l'exercici de les activitats preventives més ajustat a les seves característiques, i potenciar la utilització dels recursos propis existents a la Administració General del Estat i als organismes públics inclosos en el àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret.

2. L'organització dels recursos necessaris per a l'exercici de les activitats preventives la realitzen els òrgans competents d'acord amb alguna de les modalitats següents, o qualsevol combinació d'aquestes, segons s'especifica en els punts següents del present article:

- a) Constituint un servei de prevenció propi.
- b) Designant un o diversos utilitzats públics per portar-la a terme.
- c) Recorrent a un servei de prevenció aliè.

Amb caràcter general s'ha de donar prioritat a la constitució de serveis de prevenció propis, i contractar temporalment les activitats preventives difícils d'assumir per la seva complexitat tècnica.

3. S'ha de crear un servei de prevenció propi, amb possibilitat d'assumpció parcial de l'activitat preventiva per un servei de prevenció aliè, quan es doni algun dels supòsits següents:

a) En els serveis centrals dels departaments ministerials que tinguin més de 500 empleats públics, i en els que tinguin entre 250 i 500 empleats públics i portin a terme alguna de les activitats incloses a l'annex I del Reial decret 39/1997, de 17 de gener.

b) En l'àmbit provincial, amb caràcter general s'ha de crear un servei de prevenció propi en tots els serveis no integrats o delegacions d'organismes públics que tinguin en una província més de 500 empleats públics, i en els que tinguin entre 250 i 500 empleats públics i portin a terme alguna de les activitats incloses a l'esmentat annex I del Reial decret 39/1997, de 17 de gener.

No obstant això, també es pot constituir un servei de prevenció propi per a més d'una província en els departaments ministerials o organismes públics quan tinguin, en conjunt, més de 500 empleats públics, o tinguin entre 250 i 500 empleats públics i portin a terme alguna de les activitats incloses a l'annex I del Reglament dels serveis de prevenció, amb l'informe previ a la Comissió a què es refereix l'article 4.3 del present Reial decret o, si no, a la Comissió Tècnica de Prevenció de Riscos Laborals.

c) I quan es consideri necessari en els departaments, organismes públics i centres de treball, en funció de la perillositat de l'activitat realitzada o de la freqüència i gravetat de la sinistralitat, o del volum d'efectius dels centres de treball.

El servei de prevenció ha de disposar, com a mínim, de dues de les especialitats o disciplines preventives que preveu l'article 34 del Reial decret 39/1997, de 17 de gener, exercides per experts amb la capacitació requerida per a les funcions que s'han de portar a terme, segons el que estableix el seu capítol VI.

4. Es pot acordar la constitució de serveis de prevenció mancomunats entre els departaments ministerials i organismes públics que realitzin simultàniament activitats en un mateix edifici o en una àrea geogràfica limitada, sempre que quedi garantida l'operativitat i eficàcia del servei de conformitat amb el que estableix l'article 21 del Reial decret 39/1997, de 17 de gener, i d'acord amb els criteris que la Comissió Tècnica de Prevenció de Riscos Laborals pugui establir.

Si el servei mancomunat afecta diversos departaments ministerials, s'ha d'adscriure a la delegació o subdelegació del Govern que correspongui, i aquesta ha d'efectuar o sol·licitar les adaptacions pressupostàries que, si s'escau, siguin necessàries per assumir tots els costos d'establiment i funcionament.

Si els titulars del servei mancomunat són diversos organismes dependents del mateix departament ministerial, han d'acordar entre si el criteri i repartiment del seu finançament, així com l'adscripció.

5. En els casos en què no sigui procedent la constitució de serveis de prevenció propis o mancomunats, o es necessiti assegurar una cobertura suficient i adequada a l'estructura i organització territorial, si s'escau, del departament o organisme, s'ha de designar un o diversos empleats públics per ocupar-se de l'activitat preventiva, que també han de tenir la capacitació requerida per a les funcions a exercir, segons el que estableix el capítol VI del Reial decret 39/1997, de 17 de gener. Els empleats públics designats podrien complementar el servei de prevenció en un àmbit determinat, cas en què han d'actuar sota la coordinació i amb el suport efectiu de l'esmentat servei de prevenció.

La necessitat de complementar l'actuació d'un servei de prevenció propi o mancomunat d'un departament o organisme, mitjançant la designació d'empleats públics, pot ser instada per la Direcció General de la Funció Pública quan s'apreciïn raons de dispersió o cobertura que ho aconsellin, sense detriment de les competències que en aquest aspecte corresponen a la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

Els empleats públics designats poden ser tant funcionaris com personal laboral.

Quan s'opti per la designació d'empleats públics per a la realització d'activitats de prevenció, aquesta ha de ser consultada amb els òrgans de representació del personal.

6. La designació ha d'expressar amb claredat:

a) L'àmbit d'actuació del treballador designat, indicant l'organització o part d'aquesta sobre la qual ha d'actuar, així com les funcions a realitzar, concretant les establertes, segons el nivell, en els articles 35, 36 o 37 del Reial decret 39/1997, de 17 de gener. Les funcions han de formar part de la relació general de tasques que ha de realitzar cada delegació o subdelegació del Govern.

b) El caràcter de dedicació exclusiva, sempre que sigui possible, indicant el temps mínim de dedicació, en cas que no ho sigui.

c) Els mitjans que es posen a la seva disposició.

d) El servei de prevenció del departament o organisme al qual estigui adscrit, si s'escau, indicant la coordinació a establir i els mecanismes de comunicació amb aquest. L'adscripció és obligatòria sempre que el departament o organisme de què es tracti disposi d'un servei de prevenció propi o mancomunat.

7. De conformitat amb el que indica l'apartat 2 del present article, en els casos en què les peculiaritats de l'organització ho requereixin, es pot recórrer a un o diversos serveis de prevenció aliens que col·laborin entre si quan sigui necessari, i que han de complir el que estableixen els articles 16 a 19 del Reglament dels serveis de prevenció i realitzar el concert segons el seu article 20, amb la consulta prèvia als delegats de prevenció corresponents o a la comissió a què es refereix l'article 4.3 d'aquest Reial decret, si n'hi ha, i comunicació posterior a la Comissió Tècnica de Prevenció de Riscos Laborals.

Article 8. *Funcions i nivells de qualificació*

1. Les funcions i nivells de qualificació del personal que porti a terme les tasques de prevenció de riscos laborals s'han d'ajustar al que disposa el capítol VI del Reglament dels serveis de prevenció; a aquests efectes les funcions es classifiquen en els grups següents:

- a) Funcions de nivell bàsic.
- b) Funcions de nivell intermedi.
- c) Funcions de nivell superior, corresponents a les especialitats i disciplines preventives de medicina del treball, seguretat en el treball, higiene industrial i ergonomia i psicociologia aplicada.

2. Per exercir les funcions de nivell bàsic és necessari disposar de la formació que preveu l'article 35, apartats 2 i 3, del Reial decret 39/1997, de 17 de gener, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis de prevenció.

3. Per poder exercir les funcions de nivell intermedi i superior en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat és necessari acreditar que es disposa de la formació requerida en cada cas, a través d'alguna de les vies següents:

- a) Certificació acreditativa d'haver superat un programa formatiu amb el contingut que estableixen els annexos V o VI, respectivament, del Reial decret 39/1997,
- b) Titulació acadèmica o professional específica, que oficialment hagi estat establerta a l'efecte.

Les possibilitats que preveuen els punts a) i b) anteriors poden ser aplicades tant a personal funcionari com laboral, així com el personal estatutari i militar.

c) Amb caràcter alternatiu, en el cas de funcionaris, haver superat una oposició amb un contingut equivalent al que estableixen en els annexos V o VI, respectivament, de l'esmentat Reial decret 39/1997. La certificació de l'equivalència ha de ser efectuada per la Direcció General de la Funció Pública.

4. En els departaments i organismes públics s'han de realitzar les actuacions que es considerin necessàries per adaptar les estructures i el personal disponible a les funcions i nivells de qualificació del personal que porti a terme les tasques de prevenció de riscos laborals.

Les funcions esmentades poden ser exercides indistintament per personal funcionari o laboral, en els termes que estableix l'article 15.1 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

5. Les organitzacions sindicals han de participar en l'elaboració i execució dels projectes i programes formatius, en els termes que preveu la normativa vigent en aquesta matèria.

Article 9. *Presència de recursos preventius i coordinació d'activitats empresarials.*

1. La presència d'algun recurs preventiu en un centre de treball de l'Administració General de l'Estat inclòs en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret, sigui quina sigui l'organització dels recursos preventius per la qual s'hagi optat, és necessària en els casos i amb les característiques que estableixen l'article 32-bis de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, i l'article 22-bis del Reial decret 39/1997, de 17 de gener.

2. Així mateix, quan en un mateix centre de treball portin a terme activitats treballadors d'una altra o altres administracions públiques o d'una altra o altres empreses o autònoms, s'han d'adoptar les mesures i establir els mitjans de coordinació que siguin procedents, segons estableix el Reial decret 171/2004, de 30 de gener, pel qual es desplega l'article 24 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, en matèria de coordinació d'activitats empresarials.

Article 10. *Instruments de control.*

1. Sense perjudici de la regulació específica que estableixen els reials decrets 179/2005, de 18 de febrer, 2/2006, de 16 de gener i 1755/2007, de 28 de desembre, en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat cada sistema de prevenció s'ha de sotmetre a un control periòdic mitjançant auditories o avaluacions externes. La realització correspon a l'Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball, com a organisme científicotècnic especialitzat de l'Administració General de l'Estat que té com a missió l'anàlisi i estudi de les condicions de seguretat i salut en el treball, així com la promoció i suport a la seva millora. Aquesta competència s'entén sense perjudici de les que corresponen al Consell de Seguretat Nuclear d'acord amb la seva legislació específica.

La primera auditoria del sistema de prevenció s'ha de portar a terme dins dels dotze mesos següents al moment en què es disposi de la planificació de l'activitat preventiva i ha de ser repetida cada quatre anys, o en les circumstàncies que preveu l'article 30.4 del Reial decret 39/1997, de 17 de gener, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis de prevenció.

2. L'auditoria, com a instrument de gestió que ha d'incloure una avaluació sistemàtica, documentada i objectiva de l'eficàcia del sistema de prevenció, ha de ser realitzada d'acord amb les normes tècniques establertes o que es puguin establir i tenint en compte la informació rebuda dels empleats públics, i té com a objectius:

- a) Comprovar com s'ha realitzat l'avaluació inicial i periòdica dels riscos, analitzar-ne els resultats i verificar-los, en cas de dubte.
- b) Comprovar que el tipus i la planificació de les activitats preventives s'ajusta al que disposa la normativa general, així com la normativa sobre riscos específics que sigui aplicable, tenint en compte els resultats de l'avaluació.
- c) Analitzar l'adequació entre els procediments i mitjans requerits per realitzar les activitats preventives i els recursos de què disposa el departament o organisme públic, propis o concertats, tenint en compte, a més, la manera com estan organitzats o coordinats, si s'escau.
- d) En funció de tot això, valorar la integració de la prevenció en el sistema general de gestió del departament o organisme públic i valorar l'eficàcia del sistema de prevenció per prevenir, identificar, avaluar, corregir i controlar els riscos laborals en totes les fases d'activitat.

3. Sigui quin sigui el procediment utilitzat, la metodologia o procediment mínim de referència ha d'incloure, almenys:

- a) Una anàlisi de la documentació relativa al pla de prevenció de riscos laborals, a l'avaluació de riscos, a la planificació de l'activitat preventiva i qualsevol altra informació sobre l'organització i activitats del departament o organisme públic que sigui necessària per a l'exercici de l'activitat auditora.
- b) Una anàlisi de camp dirigida a verificar que la documentació esmentada en el paràgraf anterior reflecteix amb exactitud i precisió la realitat preventiva del departament o organisme públic. L'anàlisi, que es pot realitzar aplicant tècniques de mostreig quan sigui necessari, ha d'incloure la visita als llocs de treball.
- c) Una avaluació de l'adequació del sistema de prevenció del departament o organisme públic a la normativa de prevenció de riscos laborals.
- d) Unes conclusions sobre l'eficàcia del sistema de prevenció de riscos laborals del departament o organisme públic.

4. Els resultats de l'auditoria s'han de reflectir en un informe amb el contingut que especifica l'article 31 del Reial decret 39/1997, de 17 de gener.

L'informe s'ha de mantenir a disposició de l'autoritat laboral competent i se n'ha de lliurar una còpia als representants dels treballadors al comitè de seguretat i salut.

5. Per a l'exercici d'aquesta funció de control, l'Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball ha de comptar amb la col·laboració de la Direcció General d'Organització

Administrativa i Procediments del Ministeri de la Presidència i de les inspeccions de serveis de cada departament o organisme públic. A les institucions sanitàries públiques, la col·laboració pot ser realitzada per la Inspecció Sanitària.

6. Sense perjudici de tot això, l'Administració General de l'Estat ha de fomentar que cada departament o organisme públic pugui sotmetre, amb caràcter voluntari, el seu sistema de prevenció al control d'una auditoria o avaluació, externa o interna, per permetre l'adopció de decisions dirigides al seu perfeccionament i millora.

Article 11. *Funcions de la Direcció General de la Funció Pública en matèria de prevenció de riscos laborals.*

La Direcció General de la Funció Pública ha de realitzar funcions de coordinació, seguiment, promoció i impuls de la prevenció de riscos laborals en l'Administració General de l'Estat i assumir la interlocució amb les organitzacions sindicals representatives en l'àmbit d'aplicació del present Reial decret.

Específicament, ha de realitzar les funcions següents:

a) Exercir la presidència de l'òrgan de negociació i participació a què fa referència a l'article 4.2.

b) Portar a terme una acció permanent de seguiment de l'activitat preventiva de l'Administració General de l'Estat. Per a això, els òrgans competents en matèria de prevenció de riscos en cada departament o organisme públic han d'informar periòdicament la Direcció General de la Funció Pública de l'estat de situació quant a la prevenció de riscos laborals i, en particular, sobre els recursos disponibles i la seva organització, el funcionament dels mecanismes de consulta i participació, la implantació i funcionament dels plans i sistemes de gestió de la prevenció de riscos laborals, així com sobre les activitats realitzades i els resultats obtinguts en matèria de sinistralitat laboral i millora de condicions de seguretat i salut en el treball. La informació s'ha de facilitar en els suports que s'estableixin a l'efecte.

Així mateix, els òrgans competents en matèria de prevenció de riscos en cada departament o organisme públic han de remetre a la Direcció General de la Funció Pública una còpia de totes les auditories de prevenció externes que s'hi realitzin.

c) Realitzar funcions de coordinació general de la funció de prevenció en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, especialment pel que fa a la fixació i aproximació de criteris, suports i metodologies d'actuació, així com la coordinació centralitzada amb l'Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball respecte a les funcions d'assessorament, suport formatiu i auditoria que l'organisme té entre les seves tasques. Així mateix, ha d'assegurar la coordinació entre els ministeris que formen part de la representació de l'Administració General de l'Estat a la Comissió Nacional de Seguretat i Salut en el Treball, pel que fa a l'aplicació dels criteris de la comissió als empleats públics de l'Administració General de l'Estat.

d) Promoure i gestionar les accions d'estudi, formació o altres que es considerin necessàries i/o s'acordin en el si de la Comissió Tècnica de Prevenció de Riscos Laborals, de caràcter interdepartamental o amb altres administracions, així com les que es dirigeixin a l'avaluació, perfeccionament i millora dels sistemes de gestió dels departaments i organismes públics i a la promoció de bones pràctiques preventives en l'àmbit de les administracions públiques.

e) Elaborar informes i consultes relatives a la interpretació de la normativa de prevenció de riscos laborals dictada per a la seva aplicació específica en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, sense detriment de les competències que en aquest aspecte corresponen a la Direcció General de Treball respecte a la normativa laboral general.

Disposició addicional primera. *Serveis mèdics de departaments i organismes públics.*

Els serveis mèdics dels departaments i organismes públics han de col·laborar amb els serveis de prevenció dels corresponents departaments i organismes públics on n'hi hagi,

sense perjudici que continuïn efectuant les funcions que tinguin atribuïdes, diferents de les pròpies del servei de prevenció.

Disposició addicional segona. *Representacions d'Espanya a l'exterior.*

En les representacions d'Espanya a l'exterior s'ha d'aplicar una política de prevenció de riscos adequada que contingui accions de salut laboral tendents a aconseguir una normal i eficaç aplicació dels principis genèrics que conté la Llei de prevenció de riscos laborals i els efectes de l'aplicació del present Reial decret d'adaptació a aquesta, tenint en compte les peculiaritats derivades de la seva organització, dispersió geogràfica i règim aplicable al seu personal.

Disposició addicional tercera. *Adaptacions pressupostàries i de relacions de llocs de treball.*

1. Les modificacions en les relacions de llocs de treball i les despeses que derivin de l'execució de les mesures que preveu el present Reial decret han de ser realitzades per cada departament i organisme públic amb càrrec al seu pressupost, sense perjudici de les peculiaritats que estableixen els articles 7.4 i 8.4, respectivament.

2. En el cas que per a l'aplicació del present Reial decret sigui necessari adaptar les relacions de llocs de treball dels departaments ministerials i organismes públics afectats, les adaptacions no poden generar en cap cas increment de les despeses de personal dels departaments o organismes esmentats.

Disposició addicional quarta. *Control de la sinistralitat laboral.*

Als únics efectes de poder realitzar un control i seguiment estadístic unificat de la sinistralitat laboral a l'Administració General de l'Estat, d'una banda, i de garantir que la informació sobre els accidents i les malalties professionals esdevinguts en aquest àmbit pugui ser coneguda per la Inspecció de Treball i Seguretat Social, dins de les competències que aquest òrgan té atribuïdes, a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, tots els accidents de treball i malalties professionals esdevinguts als empleats públics han de ser declarats en els models oficials corresponents, establerts a l'Ordre TAS/2926/2002, de 19 de novembre de 2002, i l'Ordre TAS/1/2007, de 2 de gener, respectivament, sigui quin sigui el règim de Seguretat Social al qual estiguin afiliats.

Disposició addicional cinquena. *Adaptació dels plans de prevenció.*

Tots els departaments i organismes públics inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret han de realitzar, en el termini d'un any, les adaptacions que siguin necessàries en cada cas per adequar el seu sistema de gestió de la prevenció de riscos laborals, realitzat sobre la base de la Resolució de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques de 17 de febrer de 2004, al que estableix l'article 3.3 del mateix, en relació amb el pla de prevenció.

Disposició addicional sisena. *Normativa supletòria.*

Per a totes les qüestions que no regula aquest Reial decret cal atènyer-se al que disposa la normativa general i específica de prevenció de riscos laborals.

Disposició transitòria única. *Certificació especial de formació equivalent de nivell intermedi.*

En virtut del que estableix la disposició addicional quarta del Reial decret 39/1997, de 17 de gener, i del que preveu el punt 6.5 de l'«Estratègia espanyola de seguretat i salut en el treball 2007-2012» sobre la formació de nivell intermedi, i amb la consulta prèvia amb les organitzacions sindicals representades a la Comissió Tècnica de Prevenció de Riscos Laborals, amb la finalitat de poder dotar-se dels recursos necessaris i fins que no es pugui establir un mecanisme estable de formació en el marc del sistema dels nous

«Certificats de professionalitat» lligats al Catàleg Nacional de Qualificacions Professionals, d'una banda, i s'actualitzin els requisits per a l'accés als nous grups professionals establerts tant per la Llei 7/2007, de 12 d'abril, com pel Conveni únic per al personal laboral de l'Administració General de l'Estat, de l'altra, es poden mantenir els requisits formatius que estableix l'article 36.2 de l'esmentat Reial decret 39/1997, respecte a la formació requerida per a l'exercici de funcions de nivell intermedi, amb les limitacions que s'indiquen a continuació.

Aquesta formació pot ser impartida i certificada únicament per l'Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball i/o per l'Institut Nacional d'Administració Pública, i la validesa queda limitada a empleats públics ja en actiu en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat al moment d'entrar en vigor aquest Reial decret, i amb una experiència professional que ha de ser acreditada per la Direcció General de la Funció Pública.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogat el Reial decret 1488/1998, de 10 de juliol, d'adaptació de la legislació de prevenció de riscos laborals a l'Administració General de l'Estat, i totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa el present Reial decret.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 1932/1998, d'11 de setembre, d'adaptació dels capítols III i V de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, a l'àmbit dels centres i establiments militars.*

Primer. Es modifica l'article 1, que té la redacció següent:

«El present Reial decret, a l'empara de la disposició addicional novena de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, regula l'adaptació de les normes dels capítols III i V d'aquesta Llei, sobre drets i obligacions en matèria de seguretat i salut en el treball i de consulta i participació dels treballadors, per a la seva aplicació en l'àmbit de les relacions de treball del personal laboral, estatutari i funcionaris civils que presten serveis en establiments dependents de l'Administració militar.»

Segon. Es modifica l'apartat 2, de l'article 4, que té la redacció següent:

«Dos. L'àmbit per a l'exercici de la funció de representació en matèria preventiva és el conjunt del personal funcionari, laboral i estatutari destinat en cada establiment.»

Tercer. Es modifica l'apartat 3 de l'article 4, que té la redacció següent:

«El nombre de delegats de prevenció és el que resulti d'aplicar l'escala que estableix l'article 35.2 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, al conjunt del personal funcionari civil, estatutari i laboral destinat en cada establiment del Ministeri de Defensa.»

Quart. Es modifica l'apartat 4 de l'article 4, que té la redacció següent:

«Els delegats de prevenció han de ser designats pels representants del personal i entre ells mateixos en proporció als efectius de personal laboral, estatutari i de personal funcionari civil destinats en cada establiment. Les juntes de personal han de designar els de personal funcionari civil, els comitès provincials o delegats de personal, si s'escau, els corresponents al personal laboral i l'òrgan propi de representació unitària, els referits al personal estatutari.

Els delegats de prevenció designats per les juntes de personal o per l'òrgan propi de representació unitària han de tenir la condició de funcionaris civils o personal estatutari destinat en centres o establiments del Ministeri de Defensa.»

Disposició final segona. *Entrada en vigor:*

El present Reial decret entra en vigor al cap d'un mes de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 29 de gener de 2010.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta primera del Govern i ministra de la Presidència,
MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ